

DÉLMAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

Törvény a társadalombiztosításról

A jövőben egyidőben és öt évre választják a képviselőket, a tanácstagokat
Befejeződött az országgyűlés tavaszi ülészsaka

Pénteken délelőtt a társadalombiztosításról szóló törvényjavaslat tárgyalásával folytatta tanácskozását az országgyűlés. Az ülésen részt vettek: Losonczy Pál, az Elnöki Tanács elnöke, Kádár János, az MSZMP Központi Bizottságának első titkára, Fock Jenő, a Minisztertanács elnöke, Aczél György, Apró Antal, Gáspár Sándor, Lázár György, Németh Károly, Sárlos István, az MSZMP Politikai Bizottságának tagjai, továbbá a Központi Bizottság titkárai és a kormány tagjai. A diplomáciai páholyokban helyet foglalt a budapesti diplomáciai képviselők több vezetője.

Az ülést Varga Gáborné, az országgyűlés alelnöke nyitotta meg, majd dr. Schultheisz Emil egészségügyi miniszter emelkedett szólásra. Az egészségügyi miniszter — a többi között — rámutatott: **szocialista társadalmunk legfőbb célja a dolgozó ember anyagi és kulturális felemelkedésének, jólétének biztosítása, életkörülményeinek javítása, életszínvonalának növelése.** Ennek szerves része az a széles körű, messzemenő gondoskodás, amellyel államunk minden magyar állampolgár egészségének körültekintő védelmét kívánja biztosítani. A sokoldalú gondoskodás jelentős részben a társadalombiztosítás révén valósul meg, amely magában foglalja az anyagi ellátást, a családi pótlékot és a nyugellátást; ebben kiemelkedő jelentőségű az egészségügyi ellátás is. A társadalombiztosítási törvényjavaslatról szólva kifejtette: **társadalombiztosítási rendszerünket egységbe foglalja a törvénytervezet, amely az emberről való intézményes, az egész társadalomra kiterjedő és egyenjogúságon alapuló igazságos gondoskodást kívánja továbbfejleszteni.**

Ezután dr. Petri Gábor sebészprofesszor, a szegedi sebészeti klinika igazgatója, Csongrád megyei képviselő szólalt fel.

Dr. Petri Gábor után több képviselő nem jelentkezett hozzászólásra. Az elnök Varga Gáborné a törvényjavaslat vitáját lezárta. A vitában elhangzottakra Karakas László munkaügyi miniszter válaszolt. A miniszteri válasz után szavazás következett. Az országgyűlés először a jogi, igazgatási és igazságügyi, valamint a szociális és egészségügyi bizottság módosító javaslatainak sorsáról döntött, s azokat egyhangúlag elfogadta. Ezután a képviselők általánosságban és részleteiben — a megszavazott módosításokkal — **törvényerőre emelték a társadalombiztosításról szóló tervezetet.**

A szünet után Apró Antal elnökletével tanácskozott az országgyűlés. A napirend szerint dr. Szénási Géza, a legfőbb ügyész, majd dr. Szakács Ödön, a Legfelsőbb Bíróság elnöke tartott beszámolót. Az országgyűlés mindkét beszámolót tudomásul vette.

A napirend szerint ezután az Alkotmány egyes rendelkezéseinek módosításáról szóló törvényjavaslatot Cseterki Lajos, a Népköztársaság Elnöki Tanácsának titkára terjesztette elő. Ezután határozathozatal következett. Az elnök Apró Antal szavazásra szólította fel az országgyűlést: **a betervezett törvényjavaslatot a képviselők egyhangúlag elfogadják.**

Az országgyűlés tavaszi ülészsakának tárgysorozata Apró Antal zárszavával fejeződött be.

Dr. Szakács Ödön beszámolóját és Cseterki Lajos előterjesztését a 2. oldalon ismertetjük.

Részlet az üléssteremből.

Dr. Petri Gábor:

Átalakításra vár egészségügyi ellátásunk szerkezete

Felszólalásának bevezetőjében dr. Petri Gábor professzor, megyénk országgyűlési képviselője azt hangsúlyozta, hogy a benyújtott társadalombiztosítási javaslat nemcsak harmonikus záróakkordja a most lezáruló országgyűlési ciklus törvényhozó tevékenységének, hanem méltó jelképe a felszabadult ország egyértelmű társadalmi fejlődésének.

A továbbiakban utalt arra, hogy az 1972-ben megszavazott új egészségügyi törvény és a ma megszavazandó törvényjavaslat július 1-i hatállyal állampolgári jogként, tehát az ország minden lakosára kiterjedő hatállyal kodifikálja a szociális és az egészségügyi ellátást. **Igy hát nem csupán egy fontos és a mi társadalmi rendszerünkben feldobó jogelv deklarációjáról van szó, hanem törvényről, melynek végrehajtását az állam mindenkori költségvetési rendjének keretei között garantálja.**

A társadalombiztosítási rendszerünk gyors ütemű fejlődésének felvázolása után arról a szoros kapcsolatról beszélt, ami a társadalombiztosítás és az egészségügyi ellátás közt fennáll. **Adatokat említve arra a megállapításra jutott, hogy a mutatók szerint az egészségügyi apparátus erején felül terhel, sőt sokszor szükségtelen ez a terhelés, és ami ennél is rosszabb, rontja a munka hatásfokát.** Ebből a következő megállapítást vont le: **Egyre világosabbá vá-**

tív-személyi feltételei és ez a kettő sem különíthető el egymástól, mert tartalmilag mélyszélesen összefügg. Számonkí kell azzal is, hogy a technikai fejlődés nyomán új és egyre költségesebb eszközöket vezetnek be mind az orvosi diagnosztikába, mind a közvetlen gyógyító eljárásokba. A szükségletek elkerülhetetlen növekedése a mi viszonyaink között teljes egészében az állam költségvetését terheli.

A mindenkori ráfordítások gazdaságosabb kihasználása, a fölösleges fedések kiküszöbölése, az anyag- és munkaerő-pazarlás kerülése, a szakképzettséget nem igénylő feladatok szakképzett személyekre való áthárításának megszüntetése, az orvosok mentesítése a jelenleg munkaidejük 35 százalékát kitevő adminisztráció alól, a nagy értékű berendezések egyszerű központosítása és jobb kihasználása árán lehet megtakarítást elérni és ugyanakkor a munka hatásfokát növelni — **mondta a felszólaló, és így folytatta: „Világviszonylatban is érvényes tapasztalat az egészségügy költségeinek gyors ütemű növekedése, amelyre a jövőre nézve nekünk is számítani kell.** Ezért hívom fel a figyelmet, hogy az orvosi műszeripar és mérőtechnika magas színvonalú, a konkurencia mellőzésével történő fejlesztésére a KGST-ben rejlő óriási lehetőségeket az eddigieknél sok-

kal nagyobb mértékben kellene kiaknáznunk” — mondta.

A tennivaló sorrendjét illetően dr. Petri Gábor szerint első helyre a szerkezeti átalakítást helyezte, mert egyfelől az ésszerű szervezés önmagában is elősegíti az anyagi eszközök jobb kihasználását, másfelől az új struktúra megvalósulása mutatja meg világosan, hogy hol szükséges valójában az újabb és költségesebb berendezések sorompóba állítása.

Az egészségügy szerkezeti felépítésének kulcskérdése az, hogy a mi sajátos viszonyaink között az integrálandó körzeti, rendelőintézet és kórházi ellátási szint közt milyen a célszerű mennyiségi arány. **Könyvnyű belátni, hogy a betegellátó intézményekben a forgalom növekedése éppen nem a munka hatásfokának**

javulását jelenti. A hatások mérésére két objektív mérőcél van: az egyik, hogy milyen hosszú az egyes betegségek gyógyulási tartama, a másik az, hogy mennyi beteg kerül át alacsonyabb ellátási szintre a magasabbra. Csak az erre vonatkozó adatok ismeretében lehet a tényleges szükségletnek megfelelően objektíve eldönteni azt, hogy a körzeti, a rendelőintézet, vagy a kórházi hálózat szorult-e jelentősebb bővítésre.

A továbbiakban utalt a szubjektív tényezőkre és hangsúlyozta: **az igényesség adhatja a legnagyobb ösztönzést a saját munka iránt.** Így folytatta:

Minél képzetesebb lesz a minisztérium által szervezett integrált rendszerbe illeszkedő körzeti orvos, szakmai önérzete és biztonságérzete

annál inkább arra fogja készíteni, hogy saját hatáskörében intezze el azt, ami elintézhető. **Orvosképzési rendszerünk ehhez mért továbbfejlesztésével még sokat tehetünk a célnak a megközelítésére.**

Felszólalása végén megjegyezte, hogy a társadalombiztosítás és az egészségügy továbbhaladásán a megkezdett úton, az mind azon fordul meg, hogy az egyes ember mennyit tud adni abból, ami a legjobban benne.

A törvényjavaslatot — **mondta befejezésül dr. Petri Gábor —, melyet épülő szocialista társadalmunk nagy vívmányának, reprezentatív dokumentumának és egyben a várható fejlődés egyik fontos közbenső állomásának tekintek, elfogadom és elfogadásra ajánlom.**

Dr. Szénási Géza beszámolója

Az 1953-ban létrehozott új típusú ügyészség tervszerű munkája is hozzájárult ahhoz, hogy a Magyar Népköztársaságban a törvénysértések és a kriminalitás száma ma már viszonylag alacsony szinten van — **mondta felszólalásában dr. Szénási Géza, majd hangsúlyozta: az ügyészi törvény értelmében az ügyész részt vesz a bírósági eljárásban, és közreműködik abban, hogy a bíróságok határozatait megfeleljenek a törvényeknek.**

A következőkben dr. Szénási Géza az ügyészségi munkaterületek közül az általános felügyeleti tevékenység tapasztalatait ismertette, és megemlítette, hogy **jogalkotásunk ma még nem mindig segíti elő a gyors és pontos jogalkalmazói tevé-**

nek, a „kapkodásnak” a nyomai lehetők fel. **A jogalkalmazó szerveket változatlanul nehéz helyzet elé állítja az is, hogy az állampolgárok széles körét érintő jogszabályok egy része késve jelenik meg.**

Panasztételésünk során fontos feladatunknak tartjuk, hogy jogvédelemben részesítsük azokat az állampolgárokat, akikkel szemben jogszerű eljárásuk miatt megtorlástként hátrányos intézkedést alkalmaztak — **mondta a legfőbb ügyész. — Megkülönböztetett gondot fordítunk különösen az alacsony jövedelmű, nagyszámú dolgozók panaszainak orvoslására.**

Fontos és állandó feladatunk a jogalkalmazás hiányosságainak megszüntetése. **(Folytatás a 2. oldalon.)**